

Rapporter från riksdagen 2025/26:RFR12

Finansutskottet FiU

Offentligt sammanträde om Finanspolitiska rådets rapport Svensk finanspolitik 2026

Offentligt sammanträde om
Finanspolitiska rådets rapport
Svensk finanspolitik 2026

ISSN 1653-0942
ISBN 978-91-7915-185-0 (tryck)
ISBN 978-91-7915-186-7 (pdf)
Tryck: Riksdagstryckeriet, Stockholm 2026

Förord

Den 19 februari 2026 höll finansutskottet ett offentligt sammanträde i riksdagen om Finanspolitiska rådets rapport Svensk finanspolitik 2026 med Finanspolitiska rådets ordförande Lars Heikensten och finansminister Elisabeth Svantesson (M). I det följande redovisas de uppteckningar som gjordes vid utfrågningen och de bilder som Lars Heikensten och Elisabeth Svantesson visade vid sina presentationer.

Program

Datum: Torsdagen den 19 februari 2026
Tid: Kl. 10.30–12.00
Plats: Förstakammarsalen
Deltagare: Lars Heikensten, Finanspolitiska rådets ordförande
Finansminister Elisabeth Svantesson (M)

Program

10.30–10.35

Finansutskottets ordförande Edward Riedl (M) öppnar sammanträdet

10.35–10.50

Lars Heikensten, Finanspolitiska rådets ordförande presenterar rapporten

10.50–11.05

Finansminister Elisabeth Svantesson (M) ger regeringens syn på rapporten

11.05–11.55

Frågor från ledamöterna

11.55–12.00

Finansutskottets vice ordförande Mikael Damberg (S) avslutar utfrågningen

Uppteckningar från det offentliga sammanträdet

Ordföranden: Klockan är slagen, och finansutskottets sammanträde är öppnat. Vi går in på punkt 1, Offentligt sammanträde om Finanspolitiska rådets rapport *Svensk finanspolitik 2026*.

Som jag sa är det här ett offentligt sammanträde, så jag vill först och främst hälsa alla här i salen hjärtligt välkomna till finansutskottets offentliga möte. Jag hälsar såklart även er som följer oss via webbens utsändningar och via SVT Forum med viss möjlig fördröjning varmt välkomna.

Vi kommer i dag att prata om Finanspolitiska rådets rapport. Detta är en utfrågning angående rapporten, som är ett underlag för riksdagens granskning av regeringens politik. Det är ett led i finansutskottets senare beredning av den vårproposition som regeringen kommer att lägga fram.

Med oss här i dag har vi Finanspolitiska rådets ordförande Lars Heikensten, som inledningsvis kommer att presentera rapporten. Därefter kommer Annika Sundén, som är vice ordförande i Finanspolitiska rådet, att ta över. När det är klart kommer finansminister Elisabeth Svantesson att ge kommentarer från regeringen och ge deras syn på rapporten. Jag hälsar er varmt och hjärtligt välkomna till den här förmiddagen.

När vi är klara med det kommer finansutskottets ledamöter att i partiernas storleksordning tre och tre erbjudas möjlighet att komma med frågor och eventuella synpunkter. Vi kommer att avsluta det här sammanträdet allra senast klockan 11.50. Därefter kommer en del av ledamöterna från finansutskottet att behöva springa till kammaren, för då har vi debatt där.

Nu lämnar jag ordet till Finanspolitiska rådets ordförande Lars Heikensten. Han har en inledande presentation. Var så god!

Lars Heikensten, Finanspolitiska rådet: Tack så mycket, och god morgon! Jag vill gärna börja med att säga att jag värdesätter den här traditionen, och jag är glad över att jag har fått en inbjudan att komma hit i dag.

Jag har observerat att man i diskussionerna kring de europeiska regelverken på det finanspolitiska området på olika sätt har infört flera moment av dialog mellan råden och riksdag och liknande. Det är något som vi har haft under lång tid. Vi har alltså faktiskt kunnat tjäna som modell för andra länder i detta avseende.

Det är mänskligt att det här är mitt sista framträdande här i finansutskottet. Första gången var någon gång i slutet av 80-talet, så jag har haft ett engagemang i de här frågorna under väldigt lång tid. Jag har bett Annika Sundén, som är vice ordförande, att tillsammans med mig ta hand om den här inledningen.

Rådet framför vad vi har beskrivit som den allvarligaste kritik mot finanspolitiken som har framförts sedan detta ramverk sjösattes. Det beror på att det

görs flera olika saker som det finns anledning att ifrågasätta. Det handlar om den tillfälliga lånefinansieringen av permanenta högre försvarsutgifter, och det handlar om ett för stort underskott jämfört med det regelverk vi har. Vi gör också bedömningen att det är en onödigt expansiv politik med tanke på konjunkturutvecklingen. Jag återkommer till det.

Det faktum att stora delar av den här politiken stöds av hela riksdagen gör oss inte mindre oroad, kan jag väl säga. Finansieringen skjuts alltså på framtiden, och det begränsar utrymmet för kommande regeringar. Detta var finansministern inne på vid sin presskonferens förra fredagen.

Mot bakgrund av den diskussion som har förts tycker jag att det är viktigt att understryka att det alltså inte handlar om att vi ifrågasätter investeringarna i sig. Jag tror till och med att det är så att vi, om vi skulle diskutera det här och komma överens i Finanspolitiska rådet om hur mycket man skulle satsa på försvaret, nog skulle luta åt att man behöver satsa mer än vad man har gjort. Det är dock ingenting som vi har gett oss in på.

Jag delar den bild som finansministern har varit inne på i diskussionen av att det är väldigt stora belopp, och man kan på sitt sätt ha förståelse för att det inte går att finansiera allting med omprioriteringar och skattehöjningar. Det är dock ändå värt att observera att hela finansieringen av försvaret skjuts två mandatperioder fram i tiden. Det kanske inte hade behövts. Det hade kanske varit möjligt att hantera en del av finansieringen under de år som kommer nu framöver.

Vi nämner som ett exempel att det i den politik som läggs fram ingår ganska stora skattesänkningar. Det är klart att det inte hade varit nödvändigt att göra dessa. Det är en värdering om man hade velat finansiera detta med att avstå från skattesänkningar eller om man hade velat skära ned på andra utgifter. Jag vill inte nödvändigtvis ge mig in på vilket man borde ha gjort, men jag tycker att det förefaller rimligt om en del hade tagits nu. Det här innebär att man skjuter allting till framtida generationer.

Sammantaget gör vi bedömningen att det här är ett kortsiktigt politiskt agerande av precis den typ som ramverket är till för att förhindra. Det är avsett att framtinga prioriteringar på olika sätt. Tanken är att permanenta utgifter inte ska betalas med lån, utan de ska betalas löpande. Så är inte fallet nu.

Till de mer stabiliseringspolitiska aspekterna kan man notera att det här är det största underskottet vi haft på 30 år, med undantag för pandemiåret 2020, trots att regeringen gick in i diskussionen om en ny budget med en mycket positiv syn på konjunkturen. Redan i somras räknade man med en tydlig konjunkturuppgång. I de bedömningar som ligger i budgetpropositionen gör man bland de allra positivaste bedömningarna av konjunkturen, om man jämför med andra bedömare. Det handlar om 80 miljarder kronor, och med försvaret och Ukraina handlar det om 127 miljarder kronor.

Det sker ingen redovisning av effekterna på konjunkturen av de åtgärder som vidtas. Det tycker vi är problematiskt, och vi skulle gärna ha velat se en sådan redogörelse. Det står faktiskt i ramverket att man ska försöka göra den typen av analyser.

Vi har konstaterat att utfallet sammantaget är lite paradoxalt. Vi har alltså statsfinanser som ser ganska problematiska ut samtidigt som vi har ett ränteläge som närmast är normalt. Det hade sannolikt varit bättre om man hade haft en lägre ränta och bättre statsfinanser. Det hade gett bättre marginaler inför framtiden.

Det är svårt för mig att ha synpunkter på vem som bär ansvaret för detta utfall, men jag kan konstatera att det är bra om det finns en dialog mellan Finansdepartementet och Riksbanken. Det är bra om resultatet så att säga blir det man önskar sig, men så har det inte blivit i det här fallet. Vad det sammanhänger med vågar jag som sagt inte ha någon bestämd uppfattning om.

Jag har redan varit inne på att konsekvensen av den politik som förs är att det blir ett begränsat reformutrymme inför kommande år. Jag kan väl säga att ett inslag i diskussionen har varit att konjunkturläget är osäkert – och det är det i allmänhet – men man bör inte ta för givet att det bara för att det är ett osäkert konjunkturläge är naturligt att finanspolitiken kommer in och tar över i den situationen. Vi vet att det finns grundläggande argument gällande varför man vill att penningpolitiken ska ta ansvar för konjunkturen. Det här innebär ju att finanspolitiken går över och tar det ansvaret i stället. Det är i sig inte önskvärt.

Det faktum att det finns problem med finanspolitiken och att vi tycker att de är ganska stora hindrar inte att vi i ett internationellt perspektiv står oss väldigt bra. De redovisningar för skulden som sker i propositionen och i Konjunkturinstitutets bedömningar tyder på att man med de här utgifterna ändå inte skulle komma upp till en skuld som är större än ungefär 40 procent av bnp.

Man bör dock komma ihåg att de antaganden som ska uppfyllas för att det ska bli på det här sättet är väldigt strikta. Det handlar om att det inte ska ske några reformer över huvud taget åren 2027–2028. Det är utomordentligt ovanligt att det har varit ens i närheten av detta tidigare. Tillfälliga skattesänkningar förlängs inte, det vill säga att matmomsen ska återställas till den nivå som den har nu. På den punkten har jag en känsla av att det i diskussioner svajar en del redan.

Sedan ska finansieringen av försvaret genomföras enligt plan. Man ska alltså övertyga kommande väljare om att det är naturligt att nu sätta igång ordentligt med att betala försvaret. Det framstår också som utomordentligt osäkert att det inte blir några ytterligare Ukrainastöd, och så har vi kärnkraften som ökar skuldsättningen. Det är alltså mycket som ska uppfyllas för att man ska klara det här.

Det är naturligt att det här reser frågor. Vi har en ledamot i rådet som kommer från Finland och som föreläste om Finland i måndags. Där ser man hur snabbt det kan gå. För tio år sedan var det en väldigt bra och stabil situation där, och nu är det stora bekymmer. Frågor reses, och efter den presskonferens vi hade förra året kring de här sakerna kom det fram flera personer till mig och frågade: Hur tror du att de kommer att hantera kärnkraften? Frågorna finns alltså där ute redan, trots att situationen ser bra ut i dag.

Jag ska nöja mig med detta. Vi får tillfälle att återkomma till det. Jag ska ge ordet till Annika.

Annika Sundén, Finanspolitiska rådet: Tack så mycket! Även jag tackar för inbjudan att komma hit och prata.

Jag ska prata lite om arbetsmarknaden och om de åtgärder som BP 26 innehåller. Lasse nämnde ju att vi står inför en återhämtning 2026 och 2027 även om det finns tydliga risker. Framför allt är de globala riskerna ganska stora, men trots det förväntar sig alla en återhämtning – och en starkare återhämtning i Sverige än i övriga EU-länder.

Arbetsmarknaden var länge motståndskraftig, men vi har under den här lågkonjunkturen sett en ökad arbetslöshet. Den ligger nu på cirka 9 procent, enligt arbetskraftsundersökningarna. När vi tittar på sammansättningen av ökningen kan vi dock konstatera att det bara är en tredjedel som beror på att sysselsättningen har sjunkit. Resterande del beror på att fler personer har kommit in på arbetsmarknaden och alltså söker jobb. Det är i grunden någonting positivt.

Strukturellt sett och på lång sikt har vi en stark arbetsmarknad i Sverige. Sysselsättningsgraden är bland de högsta i Europa. Figuren på bilden vi ser visar hur etableringen av nyanlända ser ut på arbetsmarknaden i Sverige. Det är ett tydligt tecken på att vi har en god arbetsmarknad. Många av dem som har kommit till Sverige under 2000-talet har etablerat sig på arbetsmarknaden, och det har gått allt snabbare.

Om man tittar på kurvorna i figuren ligger de högre och högre. De kohorter som kom i början av 2000-talet tog ungefär 15 år på sig att etablera sig på arbetsmarknaden och de kohorter som har kommit sedan 2010-talet 5 år. Det är alltså en avsevärd förbättring.

Trots det har vi problem. Framför allt har vi en tudelad arbetsmarknad med en grupp av personer som står långt ifrån arbete. Där upprepar vi våra rekommendationer om att detta kräver utbildningsinsatser, arbetsmarknadsutbildningar, intensiva förmedlingsinsatser och subventionerade anställningar.

Det här året har vi också ett kapitel där vi resonerar kring underhållsskulden. Det handlar om att Finanspolitiska rådet i sin instruktion har fått i uppdrag att titta på och analysera investeringar i den offentliga kapitalstocken.

Förlåt, jag skulle säga någonting om åtgärderna innan jag ska prata om underhållsskulden. Jag ber om ursäkt. Om vi tittar på de reformer som regeringen föreslår i BP 26 konstaterar vi att de stora reformerna – jobbskatteavdraget och den tillfälliga nedsättningen av moms – i huvudsak är ineffektiva reformer. Det är otydligt vilka effekterna på konjunkturen blir, och effekterna på sysselsättningen är högst begränsade. Jag slutar där och ber om ursäkt för att jag inte hann till underhållsskulden, men det tar vi i diskussionen.

Ordföranden: Tack så mycket för presentationen! Då får finansminister Elisabeth Svantesson kommentera Finanspolitiska rådets rapport och presentation.

Finansminister Elisabeth Svantesson (M): Herr ordförande! Jag tackar för möjligheten att komma hit. Det är alltid roligt att komma till riksdagen, och det är såklart alldeles särskilt roligt att träffa finansutskottet. Jag har glädjen att ha fått sitta i riksdagen under väldigt många år, och jag har suttit i finansutskottet både som ledamot och som ordförande. Jag vet var finansmakten ligger, nämligen här.

I dag tänkte jag ge några synpunkter på och kommentarer till den rapport som Finanspolitiska rådet skrivit. Jag tänker kort göra en liten utblick. Lars Heikensten var inne på Europa, och jag tänkte säga något kort om det. Framför allt ska jag såklart svara på den huvudsakliga kritik som Finanspolitiska rådet har haft och har gällande både det regeringen och de åtta partierna här i riksdagen gör.

Man kan väl lugnt säga att de sex senaste åren har varit väldigt tuffa. De har varit turbulenta på olika sätt med allt från en pandemi till krig i vårt närområde och mycket annat som vi har upplevt på väldigt kort tid. Det ställer krav på Sverige som land, särskilt eftersom vi är väldigt beroende av handel med andra. Det ställer krav på finanspolitik i både Sverige och många andra länder.

Jag ska ge en kort utblick. Jag träffar ibland min finansministerkollega från Finland, och som Lars Heikensten var inne på kämpar många länder just nu väldigt hårt för att man hade hög skuldsättning när man gick in i de senaste åren. Eftersom många är med i Nato och nu bygger försvarsförmåga är det på många sätt enormt tufft för många.

Ni vet säkert detta redan, men det finns en stabilitets- och tillväxtpakt i EU. När vi hade ordförandeskapet arbetade vi med en justering och omarbetning av denna. I den är referensvärdet 3 procents budgetunderskott och 60 procents skuld.

Det är också bra att veta eftersom Sverige också har detta ramverk att förhålla sig till. Sverige har marginal till dessa referensvärden, men det är inte alla som har det. Av 27 länder befinner sig 10 just nu i ett underskottsförfarande. Det är problematiskt därför att det kan ställa till det ganska ordentligt att ha hög skuldsättning under lång tid.

Kommissionen öppnade förra året också för att man ska kunna aktivera det man kallar den nationella undantagsklausulen just för att kunna öka försvarsutgifterna. Det är 17 länder som har gjort det. Sverige behöver inte göra det, för vi har starka statsfinanser och klarar detta ändå. Det är ett bra perspektiv att ha med.

Jag pratar till exempel ofta om Tyskland eftersom de är så viktiga för oss – för svenska jobb och för vår ekonomi. Tyskland gör stora satsningar, men om de inte hade aktiverat undantagsklausulen hade de inte kunnat göra detta.

Vi befinner oss alltså i ett läge med exceptionella behov. Det pratar vi ofta om. Vi debatterar det ibland och samtalar mycket kring det. Det är ju en tid som vi inte har upplevt förut. Vi har ju inte – åtminstone inte jag, men det beror ju på hur gammal man är – levt i en tid där vi faktiskt är med och supportar ett krig. Sverige stöttar Ukraina med vapen och pengar. Det är unikt. Vi

är helt överens om det här i riksdagen. Det är väldigt glädjande, och det är också viktigt eftersom det visar en enighet.

Vi är också överens om den snabba försvarsuppbyggnad som det beslutades om efter Natotoppmötet i juni 2024. Det är en styrka för Sverige. Det är lika mycket en styrka som det är en styrka att ha ett ramverk. Vi har ett eget nationellt ramverk som alla partier i riksdagen vill ha, även om det ser lite olika ut när det gäller exakt hur man vill att det ska utformas.

Ramverket sågs över i oktober 2024, tror jag det var. Riksdagens partier höll en pressträff och berättade om ramverket för nästkommande period. Ett drygt halvår senare hölls ett toppmöte i Nato, och nivåerna skulle då upp betydligt högre. Då kom vi också överens om hur detta ska göras, det vill säga genom tillfällig lånefinansiering.

Jag håller helt med Finanspolitiska rådet om att permanenta utgifter självklart måste finansieras permanent – och det tror jag att de flesta här håller med om. Man måste dock ta hänsyn till vilket konjunkturläge man befinner sig i och om man är beredd att låta andra saker trängas undan. Det handlar om mycket pengar, och om man gör detta snabbt kommer det såklart att påverka annan verksamhet.

Allt detta gör tillsammans med en stor underhållsskuld och mycket annat som jag också är glad att ni lyfte upp i rapporten att det är en speciell tid. Jag tycker i grund och botten att Sveriges riksdag – och det inkluderar alla partier – har hanterat den på ett bra sätt.

Det här är orsaken till att det är trängre om reformutrymme åren framöver. Oppositionen har sagt att pengarna är slut, men det är de inte alls. Vi gör just nu de största investeringarna i hela EU i bnp per capita. Det är stora offentliga investeringar, framför allt gällande det vi behöver göra inom det militära. Det syns i den gröna stapeln på bilden jag visar. Vi har infrastruktur som är den blå stapeln, och vi har också rättsväsendet.

De här staplarna visar inte hur mycket vi satsar varje år utan hur mycket mer vi satsar ett år jämfört med året innan. De allra flesta partier står bakom även detta. Det här är enormt stora investeringar. Vi kan göra detta just för att vi har den här styrkan.

Här tycker jag att rådet går fel. Det är ingen hemlighet. Det här har ni hört mig säga. Jag menar att det är just vi i Sverige som kan göra detta, när vi har den här styrkan i offentliga finanser. Självklart ska vi då göra det. Och självklart ska vi också se till att finansiera detta permanent. Jag tror att många partier nu jobbar för fullt med att ta fram finansiering för det. Det här tycker jag är en viktig insikt.

Jag vet också att många partier står bakom det här investeringstrycket, och det är positivt. Här på bilden kan vi se förhållandet till andra EU-länder. Ibland hör man att Sverige gör för lite offentliga investeringar, men vi gör nu bara i år 6 procent av bnp enligt kommissionen. Det här är viktigt. Det handlar om militären och om rättsväsendet, som skapar trygghet. Någonting staten har som huvuduppgift är just att garantera sina medborgare trygghet.

Det handlar också om infrastruktur och en underhållsskuld som vi nu också arbetar bort på olika sätt. Det är viktigt, och det påverkar också svensk ekonomi. Det vill jag ha sagt. Det här påverkar tillväxten. Det påverkar på sikt också arbetsmarknaden. Det handlar om enormt många jobb.

Jag besökte Saab i Karlskoga för några veckor sedan. De har tredubblat sin styrka bara där. Jag pratade med en kvinna som har lämnat förskolemiljön och nu är med och tillverkar ammunition och vapen på Saab. Saker och ting händer. Världen förändras. Vi är i ett exceptionellt läge, men i detta finns också möjligheter med stora investeringar och många nya jobb om vi använder det på rätt sätt.

När det gäller den kritik jag har varit inne på som handlar om ramverket förstår jag verkligen att det kan finnas en oro för att politiken ska gå bananas och liksom släppa allt – men det har vi inte gjort! Min absolut bestämda uppfattning är att det arbete som partierna här i riksdagen gjorde och som var klart i oktober 2024 var att ta fasta på att vi ska ha ett balansmål och tydlighet framöver om vad som gäller för avvikelser och annat.

I Sverige har vi alltså ett ramverk. Det är inte alla länder som har det. Vi har ett saldomål – check på det! Vi har ett skuldankare som vi har hållit oss till. Vi har ett utgiftstak som aldrig har sprängts, och vi har ett kommunalt balanskrav. Det är i grund och botten faktiskt fantastiskt. Sedan förstår jag att man kan vara orolig, och som jag sa håller jag med om att det här självklart ska finansieras permanent. Där verkar ordföranden dock inte riktigt känna att han litar på oss, men jag tror att vi kommer att bevisa att han har fel i detta.

I denna tid ska vi självklart använda styrkan i de offentliga finanserna. Jag vet inte hur många gånger jag både i opposition och nu har fått frågor om att statsskulden är så väldigt låg. Många nationalekonomer tyckte för några år sedan att det var ett problem att den var låg. Vi borde investera och låna till det ena och det andra. Då sa jag: Kom tillbaka efter nästa kris!

Det var strax innan pandemin. Då kunde den förra regeringen tillsammans med riksdagen snabbt göra enormt stora satsningar för att rädda både jobb, företag och människor från det som då hände. Vi använder styrkan i vår ekonomi. Det gör vi också nu, när vi bygger försvar och rättsväsen.

Jag tror att Lars Heikensten var inne på frågan om hur skuldsättningen enligt prognos kommer att se ut åren framöver. Den kommer alltså fortfarande att vara väldigt låg. Det är min poäng. Jag tror faktiskt att flera i oppositionen håller med, även om det inte alltid låter så i diskussionen. Den kommer att vara fortsatt låg. Det är det här som är poängen. Vi använder nu styrkan till att göra rätt saker. Det är just därför jag menar att Sverige är unikt, och vi är i en unik situation.

Nu tänker jag de sista minuterna ta mig från ramverket och diskussionen om det till lite konjunkturpolitik. Först vill jag säga att konjunkturpolitik i det här läget såklart är väldigt speciellt. När det gäller finanspolitik hade vi i det läge då jag fick det här jobbet en inflation på 10 procent och turbulens i världen.

Jag hörde också ordföranden tala om att det alltid finns osäkerhet. Det stämmer, men något jag tycker har varit nytt i ekvationen de senaste åren är oförutsägbarheten. Trump är typexemplet på det. Han skapar inte bara osäkerhet utan också oförutsägbarhet. Jag kommer tillbaka till det snart.

I det läget måste man såklart också hantera finanspolitiken. De första två åren bestämde sig våra fyra Tidöpartier för att ha en återhållsam budget för att vi ville bekämpa inflationen. Vi stöttade hushåll, och det var elstöd och annat. Vi höll trots att konjunkturen var på väg ned dock tillbaka av den enkla anledningen att inflationen skulle komma ned. Som en av Riksbankens direktionss-ledamöter har sagt var det ett grupparbete. Riksbanken, finanspolitiken och parterna tog ett stort ansvar. Det är viktigt och rätt.

Sedan kom vi till slutet av 2024. Då såg vi att en återhämtning började ta fart. Denna lågkonjunktur hade från början att göra med räntekänslighet, eftersom hushåll och företag i Sverige är väldigt räntekänsliga och har korta bindningstider. Alla kanske inte tycker att det är mycket om man går från 1 till 5 procent i ränta – om man var med på 70- och 80-talen – men om man har ett stort lån, som väldigt många har, är det klart att det blir otroligt tufft och tungt för många. De som hade det tufft innan, med knapp ekonomi och små marginaler, upplevde såklart en väldigt tuff tid.

Jag fick en del kritik för att jag sa att inflationen är bekämpad. Det är först och främst Riksbanken som ska kalibrera den. Konjunkturpolitiken kan ju användas på olika sätt. Man måste alltid fråga sig vilken typ av lågkonjunktur vi befinner oss i och vad lågkonjunkturen beror på.

När Donald Trump steg in på scenen och skapade oförutsägbarhet var det tydligt att svenska hushåll blev väldigt försiktiga. Det fanns flera skäl till detta. Människor kanske precis hade varit i en situation där de hade fått se sina besparingar gå till att betala bolånekostnaderna. Många hade också investerat pengar i fonder eller aktier och såg att börsen hoppade upp och ned. Det han gjorde då kostade svenska folket väldigt mycket. Det kostade självklart för svensk ekonomi i stort, men det var ändå värre för medborgarna. Det skapade en oro.

Det som hände då var att den återhämtning som vi såg i slutet av 2024 bröts och lågkonjunkturen blev ännu mer utdragen. Sverige har inte haft en sådan här lågkonjunktur på oerhört länge – ni får gärna berätta för mig när det senast hände. Däremot har vi haft mer krisartade situationer, som finanskrisen eller pandemin, då bnp har fallit snabbt och sedan gått upp igen. Detta resurstapp är ungefär i paritet med finanskrisen men mer utdragen.

Därför var det väldigt enkelt ur mitt perspektiv och ur våra fyra partiers perspektiv: Nu måste vi se till att hushållen får framtidstro och vågar konsumera. Det är den inhemska efterfrågan som är huvudorsaken till lågkonjunkturen. Att bryta den var det primära. Det är därför vi sänker skatten på arbete. Dessutom tycker många att det är vettigt att man faktiskt får behålla mer av sin lön.

Knappt hälften av de här skattesänkningarna är tillfälliga. De är till för att hushållen ska få mer pengar i plånboken och våga tro på framtiden och därmed

till för att öka köpkraften. Det är ju det som den här konjunkturpolitiken handlar om.

Man kan absolut diskutera multiplikatoreffekter; det brukar jag göra med tjänstemännen på Finansdepartementet. Man bör dock komma ihåg att detta inte är någon exakt vetenskap, för multiplikatoreffekterna är tagna ur ett visst sammanhang. Vi måste veta vilken konjunktur vi befinner oss i och hur multiplikatoreffekten för en investering i offentlig sektor ser ut i dag jämfört med för tio år sedan.

Summa summarum är jag övertygad om att det var rätt att göra detta för att få fart på ekonomin. Det är just därför vi beräknas ha runt 3 procents tillväxt i år, vilket är högre än väldigt många andra EU-länder.

Kan det hända någonting som gör att det här bryts? Det kan det absolut, men vi ska göra vad vi kan för att bygga skyddsmurar och skyddsvallar så att svensk ekonomi och svenska folket klarar ytterligare utmaningar, till exempel med koppling till en amerikansk administration eller någon annan, om sådana skulle uppstå.

Jag har hört ett väldigt högt tonläge från oppositionspartierna. Jag har läst budgetmotionerna för i år. Miljöpartiet står för att man vill lånefinansiera; det tycker jag är helt rätt. Då har man väldigt stora underskott. Andra partier får det att låta som att de inte vill låna till någonting, men de har ändå underskott. Den som tittar på 2028 – vilket man ska göra, för budgeten gäller ju för 2026, 2027 och 2028 – ser att alla de fyra oppositionspartierna har ett negativt finansiellt sparande. Jag vill bara poängtera att de flesta står bakom investeringarna. De flesta står bakom mycket av det som görs, även om man i debatten kan försöka få det att låta som någonting annat.

I Lars Heikenstens underlag står det att vi inte har råd med några reformer. Jo, det har vi. Det finns mycket pengar i Sverige; det är en stor ekonomi. Man kommer dock att behöva prioritera och finansiera.

Mikael Damberg (S): Dagens diskussion om Finanspolitiska rådets rapport är viktig. Man kommer med den kraftigaste kritiken någonsin mot en regering, oavsett dess färg, om hur denna regering hanterar ramverket. Det är väldigt viktigt att vi tar denna fråga på allvar. Att Sverige i dag har starka statsfinanser betyder inte att Sverige i framtiden kommer att ha starka statsfinanser.

Jag och finansministern ska inte ha en debatt nu; det har vi i andra sammanhang. Det här är en utfrågning. Men jag vill kommentera att väldigt mycket av finansministerns resonemang handlar om framtiden – om diskussionerna om hur ramverket utvecklas och om lånefinansiering av försvaret. Då ska det göras prioriteringar. En lika allvarlig del av kritiken från Finanspolitiska rådet handlar ju om nuet – om budgeten för i år. Man ökar ju inte sin trovärdighet när det gäller att kunna göra prioriteringar framöver om man inte orkar göra prioriteringar i dag. Summorna växer dessutom ganska dramatiskt framöver.

Det var en lite polemisk kommentar till detta. Det har att göra med att kritiken inte bara handlar om det långsiktiga och framtidsyttande. Det är en del av

kritiken, men den handlar också om budgetavvägningen här och nu. Det tycker jag är viktigt att påpeka.

Jag har en fråga till finansministern. Både Riksrevisionen och Finanspolitiska rådet menar att det inte finns någon redovisning från regeringen när det gäller åtgärdernas effekt på konjunkturen. Den kunskapen finns naturligtvis på Finansdepartementet. Finansministern sa själv att multiplikatorfrågan diskuteras. Det borde vara rimligt att redovisa detta i ett budgetsammanhang. Kan det ha någonting att göra med det som Finanspolitiska rådet skrev om att ineffektiva reformer försämrar de offentliga finanserna? Om regeringen hade varit öppen och transparent med effekterna av sin konjunkturpolitik hade det kanske inte varit tillräckligt motiverat i alla delar. Det kanske hade drivit stora underskott.

Jag har också en fråga till er i Finanspolitiska rådet. Ni skriver kaxigt om ineffektiva åtgärder för att bekämpa arbetslösheten och ta Sverige ur lågkonjunkturen. Vad skulle ni vilja ha i stället? Vad skulle vara mer träffsäkra åtgärder för att ta Sverige ur lågkonjunkturen och få ned arbetslösheten?

Oscar Sjöstedt (SD): Herr ordförande! Min fråga gäller betydelsen av skuldankaret som en del av ramverket. Rådet skriver att det är osannolikt att skuldnivån kommer att nå den övre gränsen för skuldankarets intervall under de närmaste åren. Enligt både regeringen och Konjunkturinstitutet beräknas skulden öka till drygt 36 procent de kommande åren, vilket är väl inom toleransintervallet på 35 procent plus minus 5 procent.

Om man tittar på det internationella samfundets förtroende för de svenska offentliga finanserna och för Sverige i största allmänhet vid en given tidpunkt, är det då viktigare att ha en skuldsättning som ligger på en låg och stabil nivå – alltså väl i nivå med målet – än huruvida staten har haft ett överskott eller ett underskott under ett givet budgetår? Vilken av dessa två saker kan antas ha störst påverkan på exempelvis marknadsräntor och sådana saker? Är det huruvida staten har haft ett överskott eller ett underskott under ett enskilt år eller att man har en varaktigt låg och hållbar skuldsättning? Frågan ställs såklart utifrån kontexten att vi har en påtagligt lägre skuldsättning i dag än vad vi hade mot slutet av den förra mandatperioden. Detta är min huvudfråga, och jag hör gärna kommentarer både från finansministern och från Finanspolitiska rådet.

Jag har även en mycket kort sidofråga. Ni i rådet skriver ju en del om den så kallade gasen i pensionssystemet, som Pensionsgruppen är överens om att införa. Ni skriver att de ekonomiska effekterna av förslaget är omfattande och att de samlade utdelningsbara överskotten kan komma att bli mycket stora. För min del skulle det vara ganska goda nyheter om det blir så, för det skulle betyda att pensionärerna får mer i sina plånböcker. Har ni gjort några egna beräkningar som pekar på att balanstalet, som det handlar om, kommer att landa avsevärt högre än 1,15, som vi har landat i?

Ordföranden: Jag tar själv frågan för Moderaternas räkning.

Jag vill börja med att säga att jag tycker att den debatt vi har haft i veckan sedan rådet släppte sin rapport har varit bra. Man behöver inte tycka lika om allting, utan det viktiga är att vi har den här debatten och att den är öppen och transparent.

Jag kommer att vara lite polemisk. Jag noterar ett högt tonläge från oppositionen, vilket jag kommer att komma tillbaka till i mina frågeställningar.

Jag tolkar det som att kritiken från Finanspolitiska rådet har tre delar. Den allvarligaste, som jag ser det, handlar om att vi lånar till försvarsuppbyggnad och Ukrainastöd. Detta ligger utanför ramverket och görs helt enkelt med lånade pengar. Jag noterar att statsskulden hålls låg – väl inom skuldankarets övre toleransintervall – trots att detta görs. Jag noterar också att åtta av riksdagens åtta partier står bakom Ukrainastödet och att vi lånar till det. Jag har inte hört någon säga något om det. Jag noterar vidare att åtta av riksdagens åtta partier står bakom försvarsuppgörelsen; det finns inga åsiktsskillnader där. Jag noterar att hela oppositionen, som finansministern visade, har lika höga eller högre utgifter i år och de kommande åren i de skuggbudgetar man lägger fram.

Detta leder fram till min frågeställning. Jag skulle vilja höra Finanspolitiska rådets ordförande Lars Heikenstens syn på detta. Alla partier är överens om alla de här sakerna. Är då rådets kritik bara riktad mot regeringen, eller är den riktad mot hela det politiska spektrum som gemensamt vill göra de här sakerna med styrkan i ramverket? Jag vill också gärna ha finansministerns syn på detta.

Jag hade förmånen att sitta med när vi gjorde upp det finanspolitiska ramverket. Sex av åtta partier landade i balansmålet. Alla åtta partier står bakom att vi ska ha ett ekonomiskt ramverk.

Jag var också med när vi gjorde överenskommelsen om försvaret. Jag vill påminna om att oppositionen ville låna ännu mer pengar till försvarsuppbyggnaden. Jag tänker inte läcka hemliga saker från förhandlingsrummet, men ni drev detta även utanför förhandlingsrummet. Nu ser vi hur den här diskussionen ser ut i dag. Min fråga till Finanspolitiska rådets ordförande är därför: Är det här en inlaga mot det gamla ramverket snarare än mot det nya och mot vart det politiska systemet har gått? Är den här kritiken i så fall riktad mot hela det politiska spektrumet och inte bara mot regeringen?

Lars Heikensten, Finanspolitiska rådet: Jag börjar med Oscar Sjöstedts fråga om huruvida det är värst med underskottet eller med skulden.

Jag tror inte att det är storleksordningen på skulden, eller på underskottet, som är problemet för de finansiella marknaderna i det här läget, när vi ändå har en så pass god situation jämfört med de flesta andra länder. Det handlar snarare om vilka funderingar det väcker mer långsiktigt kring hållbarheten i hela systemet. Jag tror att det var Edward Riedl som var inne på att vi håller oss väl inom ramarna för skuldankaret. Som jag påpekade är det dock väldigt mycket som ska uppfyllas för att vi ska göra det. Det finns redan nu

funderingar där ute kring hur kärnkraften kommer att hanteras i det här sammanhanget. Detta åskådliggör tydligt att allting inte är lugnt.

Jag kan personligen tro på Elisabeth Svantessons ambition att klara att finansiera detta under de närmaste åren på det sätt som är tänkt, men det är samtidigt svårt att förstå varför det skulle vara enklare att åstadkomma finansiering för försvaret om två år än vad det är just nu. Som jag var inne på kanske inte allting hade behövt finansieras; det kanske hade varit möjligt att finansiera en del. Storleksordningen är inte värre än att till exempel sänkningen av jobbskatteavdraget är av motsvarande storlek.

Man tycker sig ha råd att göra saker utöver detta. Det kanske hade varit klokt att inte göra det utan i stället hålla igen och försöka få en annan sammansättning i konjunkturpolitiken.

Jag går vidare till Edward Riedls fråga om vad kritiken riktas mot. Vår uppgift är primärt att granska den politik som regeringen för. I det pressmeddelande som vi skickade ut markerade vi vid ett par tillfällen att det råder stor enighet om betydande delar av detta. Som jag var inne på är det kluvet. Jag har ofta tyckt att det är bra med enighet, men här finns det alltså enighet om att bryta mot ramverket. Som vi var inne på i en kommentar som vi skrev till ramverksdiskussionen tycker vi att det hade varit bättre att göra ett försök att i alla fall göra en grov uppskattning. Man visste ju även då att man stod inför stora investeringsbeslut, och det hade varit rimligt att i den diskussionen pröva om man skulle ha ett underskottsmål, om man var inne på att göra så här stora satsningar. Det hade varit rimligare än att först fatta beslut om någonting och med detsamma gå emot det.

Annika Sundén, Finanspolitiska rådet: Jag tar frågan om åtgärderna, effekterna på konjunkturen, arbetsmarknadspolitikerna och vad rådet anser att man skulle ha gjort i stället.

Arbetsmarknadspolitikerna är någonting som vi har analyserat under flera år. Vi står fast vid vår kritik mot jobbskatteavdragen som en effektiv sysselsättningsåtgärd. Drivkrafterna till arbete är redan starka för de allra flesta på arbetsmarknaden. De personer som står utan arbete, framför allt de som har stått utan arbete länge, behöver helt andra insatser. Vi menar att arbetsmarknadspolitikerna mycket mer måste handla om intensiva förmedlingsinsatser, arbetsmarknadsutbildning och yrkesutbildning på kommunal nivå samt subventionerade anställningar. Arbetsförmedlingen behöver få rätt förutsättningar för att kunna genomföra en sådan arbetsmarknadspolitik. Regeringens egna beräkningar när det gäller jobbskatteavdraget visar ju att det har små sysselsättningseffekter.

När det gäller den temporära momssänkningen känner vi i rådet oro för huruvida den verkligen kommer att bli tillfällig. Risken med den här typen av skattesänkningar är ju att de blir permanenta. Dessutom innebär detta en ytterligare snedvridning av skattesystemet. En sådan snedvridning försvårar det

som är behövligt, det vill säga en reform av skattesystemet mot ett enhetligt skattesystem. Sänkningen av matmomsen försvårar detta.

Vi har förståelse för att man vill stötta hushåll som har en svår situation. Vi har inte gjort någon vidare analys av vilka åtgärder det skulle kunna handla om, men ekonomer brukar rekommendera att man riktar åtgärder mot de grupper som verkligen behöver dem, till exempel via bostadsbidraget. Det hade varit en bättre väg framåt.

Jag kan också kommentera det som sades om jobbskatteavdragets storlek. De ytterligare permanenta försvarsutgifter som behöver finansieras till följd av Natokravet uppgår till 15 miljarder per år under den här mandatperioden. Det motsvarar ungefär jobbskatteavdraget. Det är den kombinationen som vi tycker är anmärkningsvärd. Man har inte gjort den politiska prioriteringen, och precis som Lasse var inne på kommer den inte att bli enklare framöver. Vi vet ju inte hur finansieringsbanan ska se ut; det har inte presenterats. Däri ligger vår kritik.

Oscar Sjöstedt ställde även en fråga om gasen. Vi har inte gjort någon egen analys av det här förslaget. Det bygger på en utredning som är över 20 år gammal. Det vi konstaterar i vårt remissvar är att man för en så här stor förändring behöver göra en betydligt noggrannare analys. Den här utredningen hade helt andra direktiv. Det har hänt väldigt mycket i pensionssystemet. Vi har lärt oss mycket mer om hur balanseringen fungerar.

Det är otydligt vilka fördelningseffekter detta förslag får. Om man vill stärka pensionerna kanske det finns andra sätt att göra det på. Vi tycker inte att man ska genomföra den här reformen utan att göra en grundläggande analys av vad den skulle innebära och vilka alternativ som finns när det gäller att använda överskottet.

Finansminister Elisabeth Svantesson (M): Jag tror att kärnan i min kritik mot rådet ligger i det som Lars Heikensten säger när han uttrycker att vi, och de åtta partierna, bryter mot ramverket. Det är den lagstiftande församlingen som äger ramverket; det är inte av Gud givet, som jag brukar säga.

Det är dessutom så att man kan göra avvikelser. Nu har åtta partier kommit överens om att detta är en helt exceptionell situation. Vi har ett krig i vårt närområde och måste snabbt bygga upp. Självklart påverkar det annat om man direkt finansierar detta. Det var en avvägning som alla partier gjorde.

Jag tror alltså att detta är kärnan. Det handlar inte om att bryta mot ramverket. Vi kommer att komma tillbaka till det. Vi har också i budgetpropositionen för 2026 visat att det handlar om att komma tillbaka till balans. Det är ett balansmål vi ska ha de kommande åren.

Jag ska säga en sak till; sedan ska jag inte vara så polemisk mot Finanspolitiska rådet. "Bortrövat" var faktiskt ett väldigt starkt ord att använda. Åtta partier skulle ha bortrövat möjligheten för framtida regeringar. Jag kände att det ordet inte passade in i rapporten, men det kanske är bra med lite stuns och

att det finns någonting att reagera på. Nu börjar alla i rådet att googla och söka i dokumenten – vi kan ta det senare.

Mikael Damberg ställde en klok fråga om konjunkturpolitik. Som jag sa är detta inte någon exakt vetenskap. Konjunkturpolitik innehåller självklart bland annat utbildning, om många är arbetslösa. Detta har vi också med i våra budgetar. Vi vet – och visste – att lågkonjunkturen blir utdragen därför att den inhemska efterfrågan är låg. Att efterfrågan är låg beror på att konsumenter inte riktigt vågar, vilket i sin tur leder till att många småföretagare runt om i Sverige får det tufft. Stockholm är lite av ett undantag, men om man bor utanför Stockholm, i till exempel Lindesberg eller Örebro, har man sett att restauranger, hotell och andra har haft det väldigt tufft på grund av att efterfrågan har varit låg. Man har inte vågat konsumera, trots att många har haft pengar, utan man har väntat. Det har påverkat jobben, sysselsättningen och företagen.

Huvudsyftet var att bryta lågkonjunkturen. Man kan diskutera sysselsättningseffekterna av jobbskatteavdraget, men det här handlade också om att människor skulle få pengar i plånboken. Det går att välja olika sätt. Jag har full respekt för att man kan rikta in sig på barnbidraget i stället för att sänka skatten för dem som jobbar eller på pensionen, men det handlade – och handlar – om att få ut pengar i ekonomin.

Nu har den här budgeten börjat verka. När vi lade upp den var vi i förra årets läge, med en Trump som var helt oförutsägbar. Jag tror att många här inne, från vänster till höger, kan känna igen sig. Vi måste bryta konjunkturen. Folk måste komma tillbaka till arbete. Vi måste se till att få fart på ekonomin. Det står en del i budgetpropositionen om multiplikatorer, mer kvalitativt beskrivet. Detta är inte någon exakt vetenskap, och därför tror jag att man ska vara väldigt försiktig med att säga exakta siffror. Det finns olika multiplikatorer för olika insatser. Det är inte alltid man får prata om detta!

Jag vill säga något kort om skuldsättningen. Den är självklart en väldigt viktig faktor, särskilt för ett land som Sverige, som är så otroligt beroende av handel och interaktioner med andra länder. Låg skuldsättning ökar förtroendet för Sverige som investeringsland. Även politisk stabilitet, som Sverige har, ökar förtroendet för Sverige som investeringsland. Framför allt behöver vi inte betala så himla mycket i räntor. I några av USA:s budgetar under de senaste åren har räntekostnaderna varit den näst största utgiften. Räntekostnaderna har varit högre än kostnaderna för Medicare och högre än försvarsutgifterna.

Då tänker rådet att risken är att vi hamnar där igen, och jag förstår det. Jag är dock övertygad om att alla här inne vet att orsaken till att vi i Sverige, oavsett regering, har klarat många tuffa situationer är att vi har ett ramverk som vi håller oss till. Vi är nog med att inte lämna över detta till nästa generation.

Som ni såg kommer skulden inte att vara så hög. Däremot skulle jag inte kunna lägga mig och sova om kvällen om jag inte visste att vi gör allt för att bygga ett starkt försvar. Det spelar ingen roll om skulden är 35 eller 55 om vi invaderas av ett annat land.

Jag vill säga till rådet att vi permanent har höjt taket för bostadsbidraget. Det är första gången sedan 1997 som detta sker, och jag tror att det kommer

att få en bra effekt. Jag håller helt med om att man måste göra sådant som gör att hushållen får ut pengar snabbt samtidigt som man på olika sätt stöttar dem som har det allra tuffast. Bostadsbidraget är ett väldigt bra sätt att göra det.

Martin Adahl (C): Herr ordförande! Jag vill i synnerhet tacka Finanspolitiska rådet för rapporten och presentationen. Till dem som lyssnar eller tittar vill jag säga att det här inte är någon inlaga, utan det är en granskning av Sveriges statsfinanser som vi välkomnar. Jag blir lite orolig när man skakar av sig detta.

Eftersom ingen har sagt det vill jag också påpeka att Finanspolitiska rådet uttryckligen säger att stöd till Ukraina ligger utanför det som de är kritiska mot och att det är motiverat under denna korta period. Jag ville ha det sagt, för det rådde lite osäkerhet ett tag.

När Centerpartiet i höstas lade på bordet att den här budgeten borde ha ett reformutrymme som är 10 miljarder mindre avfärdades det som en dålig idé. När vi nu står inför granskningen säger regeringen att pengarna är slut. Jag kan förstå att det finns en skepsis från rådet gällande huruvida man kan nå sina ambitioner. Man har haft allt större budgetar, och varje ny prognos från regeringen har varit överoptimistisk. Nu står man med hög arbetslöshet och låg tillväxt. Det är kanske inte alls så konstigt att rådet har den här kritiken.

Jag undrar om det finns någonting som finansministern är beredd att på allvar ta till sig i stället för att bara prata om oppositionen. Jag ifrågasätter dessutom bilden, i alla fall för vår del. Är hon beredd att ta till sig lite av kritiken i stället för att prata om alla andra?

Jag har också frågor till Finanspolitiska rådet. I er rapport skriver ni – och ni sa också här – att budgeten sätter finanspolitiken i det stabiliseringspolitiska förarsätet. Jag vill få detta lite förtydligat, apropå något som ni sa i samband med presentationen. Är det här underskottet det största på 30 år, förutom under pandemin? Menar ni att det kan ha legat i vägen för möjliga räntesänkningar från Riksbanken eller att det kan ha lett till att räntesänkningar kom senare än vad de annars hade gjort? Kan det ha legat i vägen för en mer expansiv finanspolitik från Riksbanken som hade kunnat komma hushållen till del? Hur väl rimmar det i så fall med regeringens påstående att man har kämpat mycket hårt med inflationsbekämpningen? Jag vill att ni förtydligar det lite.

Jag har ytterligare en fråga till rådet. Kan det finnas en risk för att de väldigt stora kärnkraftssubventioner som regeringen planerar antingen inte blir av eller inte går att klara av med den typ av statsfinanser som vi har just nu?

Slutligen vill jag ha sagt, eftersom det pratas om försvarsförhandlingarna, att det absolut rådde enighet om att det viktigaste var att snabbt öka resurserna till försvaret. Vi var dock också många som ville se en tydligare och tidigare bana för hur just den här finansieringen skulle fasas in. Vi kan ha helt olika syn på hur det ska finansieras, men banan skulle ha varit tydligare och tidigare. Efterlyste ni i rådet detta?

Hans Eklind (KD): Även jag vill tacka Finanspolitiska rådet för rapporten. Jag vill också tacka finansministern för hennes kommentarer till densamma.

Det är alltid svårt när man kommer in lite sent, för frågor har redan formulerats. Jag tog därför det säkra före det osäkra och tänkte: Finns det någonting som ingen annan frågar? Jag valde att fokusera på kapitel 4 i rapporten, som handlar om underhållsskulden på statliga vägar och järnvägar.

Ni konstaterar från rådets sida att här har man nu gjort en rejäl satsning.

Jag brukar kalla infrastrukturen för ekonomins blodomlopp. Det innebär att jag är av den åsikten att det kostar också att inte göra någonting. Mälardalsrådet har exempelvis pekat på att förseningar och trängsel och så vidare kostar uppemot 6 miljarder kronor bara i deras region. Sedan vet alla som pendlar, som jag som bor i Örebro, att man inte blir så benägen att åka tåg om inte tågen kommer fram i tid.

Den här regeringen har nu satsat nästan 1 200 miljarder kronor på den kommande planperioden, och hälften av det går till underhåll. Rådet konstaterar att Trafikverket får de pengar som de kan omsätta i handling.

Utifrån det generella uppdrag som Finanspolitiska rådet har att analysera och bedöma huruvida regeringens åtgärder ”ligger i linje med vad som krävs för en god, långsiktigt uthållig tillväxt”, som det står i rådets arbetsdefinition, hur ser rådet på satsningen som görs på just statliga vägar och järnvägar? Ligger det i linje med detta? Det framgår inte tydligt av er rapport.

Ni skriver i slutsatserna: ”Sammantaget har hanteringen av underhållsskulden för de statliga vägarna och järnvägarna gått i rätt riktning.” Då är min fråga: Med tanke på att rådet väljer att lägga sig på den nivån, är det något som rådet saknar, som borde ha gjorts? Eller är det en prioritering som borde ha gjorts annorlunda? Det framgår nämligen inte.

Det enda jag konstaterar när jag läser lite mer noggrant vad ni skriver är att ni tycker att det är viktigt att ha fortsatt kostnadskontroll. Det är en anmärkning som jag ser. Men jag skulle gärna vilja fråga: Ligger det som regeringen gör på infrastrukturuområdet i linje med tillväxten? Och är det så att det saknas något tycker jag att det hade varit klädsamt att nämna det i rapporten.

Janine Alm Ericson (MP): Herr ordförande! Jag tackar rådet för rapporten. Den innehåller väldigt mycket intressant och mycket av sådant som Miljöpartiet tidigare har framfört som kritik. Det här att finanspolitiken inte respekterar ramverkets principer handlar ju mycket om att man helt enkelt inte redovisar den underskottspolitik som man faktiskt bedriver.

Vi var också med i diskussionen om att se över målnivån. Vi var ett av två partier som tyckte att vi i stället för ett balansmål skulle ha ett underskottsmål. Vårt argument för det var att vi behöver göra stora klimatinvesteringar. Men vi står självklart också bakom försvarsutbyggnaden, som vi också diskuterar här. Däremot måste jag säga att vi tyckte att man snarast skulle börja finansiera den med en beredskapsskatt för att inte bara låna till det som måste göras.

Vi förde ju diskussioner, regeringspartierna och vi andra, och var väldigt övertygade om att vi skulle hålla fast vid ett balansmål – fram till presskonferensen, ungefär. Då gick nästan alla partier ut och sa att vi också måste ha investeringar i till exempel tåginfrastrukturen, som ju också är klimatinvesteringar.

Jag skulle vilja passa på att fråga varför regeringen inte ville vara tydlig i översynen och lägga fram en modell som öppet hanterar just underskotten och de lån som vi nu ändå måste ta i stället för att som nu ha ett balansmål på papperet men med lånefinansiering vid sidan av.

Jag hoppas att den här diskussionen om rådets rapport kan göra att vi kan få en förnyad diskussion om det här. Jag vet inte om ni läste DN i går. Där står det klart att klimatförändringarna kostar 45 miljarder euro per år redan nu, och det kommer att bli värre. Det är en diskussion som vi ser fram emot att kunna ha.

Lars Heikensten, Finanspolitiska rådet: Jag kan börja med Martin Ådahls fråga om penningpolitiken.

Som jag var inne på här är det svårt för mig att utan inblick fördela någon sorts skuld mellan penningpolitik och finanspolitik. Jag kan bara observera ett utfall som jag inte tror är idealiskt.

Jag vet av egen erfarenhet att det är möjligt att prata om sådana här saker och komma överens om ett synsätt och implementera det och sedan låta det få konsekvenser för bägge politikområdena. Hela senare delen av 90-talet gick det till på det sättet. Då kunde vi sanera statens offentliga budget samtidigt som vi höll så låga räntor som vi bedömde var möjligt.

Rent principiellt är det naturligtvis så att om vi spär på efterfrågan och får mer fart i ekonomin får vi normalt sett ett högre inflationstryck. Att ha en mer expansiv finanspolitik innebär normalt sett att man har ett ränteläge som är högre än vad man annars skulle ha. Men jag kan inte ge mig in på exakt hur det skulle ha varit i den här situationen.

Det vi har nu är början på den diskussion om samspelet mellan penning- och finanspolitik som vi förra året konstaterade att man har anledning att ha i något forum. Då tyckte jag att vi kunde börja ta upp det. Det rådde något slags enighet om att det var lämpligt att göra det. Men vi söker oss fram lite grann. Jag tror inte att vi kan titta på några andra länder och se exakt hur de gör, utan vi får börja så sakteliga och göra så gott vi kan i de här frågorna. Då menar jag inte bara rådet utan även finansutskottet.

När det gäller kärnkraften ska jag inte ge mig in på om det går att göra eller inte går att göra. Men jag kan konstatera att det egentligen är en typ av satsning som inte är permanent till sin karaktär utan tillfällig och därför skulle gå att lånefinansiera. Därför är det naturligt att folk tar upp frågan: Jaha, ni har redan bestämt er för att lånefinansiera satsningarna på försvaret, som kanske inte kan uppfattas som tillfälliga. Sedan har ni framför er ytterligare projekt som kräver finansiering. Det väcker frågor, helt enkelt.

Kort om Janine Alm Ericsons kommentar om det här med beredskapsskatten: Vi vill med flit inte ge oss in på exakt hur man skulle ha hanterat det hela eller vad man skulle ha vidtagit för särskilda åtgärder eller inte. Vi vill bara påpeka att det hade varit rimligt att på något sätt visa att man är beredd att börja finansiera nu och inte bara skjuta på det hela.

Annika Sundén, Finanspolitiska rådet: Då ska jag svara på frågan om underhållsskulden. Det är första gången vi gör det här och har fått det i vår instruktion.

Det vi konstaterar är att nu görs mycket rätt. Det är på rätt väg, och man satsar de resurser som behövs på underhållsskulden. Men det har inte gjorts tillräckligt tillbaka i tiden. Det är också skälet till att vi har skulden för järnvägar och vägar.

Att man inte har gjort tillräckligt bakåt i tiden handlar om att fram till 2015 fanns det inte tillräckligt med data för att kunna göra de här investeringarna. Inte heller fick Trafikverket tillräckliga resurser för just underhåll. Nu får Trafikverket det, och det tycker vi är bra. Det är därför vi säger att vi är på rätt väg. Man måste fortsätta på det spåret. Det som vi också tycker är bra är att det nu görs samhällsekonomiska kalkyler för att avgöra vilka projekt man ska satsa på. Det är mycket som går i rätt riktning, men det är viktigt att det fortsätter på den linjen.

Sedan ska man vara medveten om att det tar väldigt lång tid. Enligt de analyser som vi har sett tar vägunderhållet ungefär tio år att komma till rätta med, medan järnvägen tar flera årtionden. Det är ett väldigt långsiktigt projekt.

Finansminister Elisabeth Svantesson (M): Tack för frågorna!

Martin frågade mig om det inte finns någonting positivt med denna rapport. Att vi har ett finanspolitiskt råd och en riksrevision som granskar varje regerings budgetproposition är väldigt bra. Det är alldeles självklart. Det betyder inte att man alltid håller med. Det är en del av detta, men vi får alla tänka på att det vi gör nu väcker frågor och tankar och kanske ger några svar. Det är det som är huvudpoängen.

Det är väl också lite av svaret på Janines fråga om varför jag tror att ett balansmål är bättre. Nu var inte jag med i kommittén, utan det var ni som var det, men jag tror att det är bättre än ett underskottsmål därför att det styr rätt. Vi vill ha balans. Sedan har vi några saker som händer just nu som är helt exceptionella, och det är att vi är engagerade i ett krig. Då har vi tillsammans valt den här avvikelsen. Det tror jag personligen är bättre med tanke på det här med Pandoras ask. Det är också bra att Finanspolitiska rådet lyfter att det måste finansieras permanent. Det är nog flera partier här som ser att det måste det. Vi kommer att presentera våra förslag på just hur.

Ett kort svar till Martin om underskott. Ja, Centerpartiet har 4 miljarder starkare och bättre finansiering än regeringen. Men 4 miljarder i den här

budgeten är inte jättestor skillnad. Det vet Martin också, men jag hörde ett högt tonläge om att vi har underskott. Det var det jag reagerade på tidigare.

Kort om räntepolitiken också. Det är som när man utvärderar penningpolitik. Det skulle inte jag ägna mig åt, särskilt inte framåt. Självklart möts jag och Erik Thedéen och pratar svensk ekonomi. Vi har till och med lagt in regelbundna möten i kalendern. Det tror jag inte att en finansminister har gjort på väldigt länge. Vi pratar om detta. Vi möter tjänstemän för att utbyta erfarenheter med mera. Det är alldeles självklart. Men vi har olika roller. Och då ska man komma ihåg att Riksbanken någon gång i början av 2025 signalerade att det nog inte skulle bli några fler räntesänkningar, men vi såg att konjunkturen blev utdragen. Det får man såklart ta till sig av.

Det är alltså inte så att vi möts och gör upp om räntan. Om Finanspolitiska rådet skulle vilja det vill jag ha skriftligt på det till nästa år, höll jag på att säga. Men självklart följer vi och delar information om hur vi ser på ekonomins utveckling och vad som krävs för att få i Riksbankens fall en inflation som är runt målet och i vårt fall en ekonomi som växer, också långsiktigt.

Cecilia Rönn (L): Stort tack för rådets rapport och finansministerns kommentarer!

Jag vill bara påpeka att jag tycker att det är väldigt bra och viktigt att vi har den här ordningen att Finanspolitiska rådet lämnar sin rapport och att vi får möjlighet att ställa frågor och diskutera den. Jag tror att det är en jätteväiktig del av hela det finanspolitiska ramverket, som vi kan både reflektera över och lära oss av för att det ska bli så bra som möjligt för Sverige.

Jag tänker att det är viktigt för Sveriges starka position att vi har kunnat dra nytta av vår finansiella stabilitet i de här oroliga tiderna. Stödet till Ukraina och försvarsuppbyggnaden är gemensamma överenskommelser mellan alla riksdagens åtta partier, vilket jag tycker ger en viktig legitimitet till de här avstegen från ramverket. De är inte att föredra under normala omständigheter, men min uppfattning är att det är exceptionella omständigheter som vi står inför.

Det finns också tydlighet om hur stor lånefinansieringen är, när den ska upphöra och när vi ska komma tillbaka till ett balansmål.

Jag har en fråga till Finanspolitiska rådet, lite utifrån det som min kollega Janine pratade om. Om vi i stället hade gått fram med ett underskottsmål när vi satte ramverket i kommittén senast, som Lars Heikensten resonerade om i ett tidigare svar, hade det då inte varit större risk att vår skuldsättning över tid hade ökat ännu mer och riskerat att belasta framtida generationer?

Sedan har jag en fråga utifrån kritiken om balansen mellan Riksbankens penningpolitik och regeringens och riksdagens finanspolitik, som Elisabeth Svantesson var inne på tidigare. Vi har ju olika roller. Samtidigt har det varit en period med både hög säkerhetspolitisk oro och hög inflation. Då har både penningpolitiken och finanspolitiken behövt fatta svåra beslut under stor osäkerhet i omvärlden.

När Finanspolitiska rådet menar att Riksbanken i normalfallet ska bära huvudansvaret för konjunkturstabilisering, betyder det då att ni anser att Riksbanken borde ha sänkt räntan snabbare eller mer? Hur tänker ni i så fall att regeringen skulle ha kunnat utforma finanspolitiken så att den hade kompletterat penningpolitiken på ett bättre sätt än vi har gjort?

Ordföranden: Då har alla partier haft möjlighet att ställa frågor och komma med synpunkter. Vi hinner slutföra rundan om det bara är väldigt korta frågor, så jag frågar Peder Björk och David Perez om det är väldigt korta inlägg. Ni nickar.

Peder Björk (S): Tack för en mycket intressant rapport! Det uppskattas också att den är väldigt tydlig. Det finns mycket att prata om; det visar också det här samtalet.

Under de senaste åren har vi sett en kraftigt ökad fattigdom i Sverige, inte minst barnfattigdom. Jag tycker att man kan sätta det i ljuset av de prioriteringar som olika partier har gjort under den här mandatperioden. Ni i Finanspolitiska rådet nämner i er rapport just barnfattigdomen och konsekvenser av politiken kring detta. Min fråga till Finanspolitiska rådet är helt enkelt om ni skulle kunna utveckla lite grann vad ni ser där och hur ni tänker kring just den ökande barnfattigdomen och fattigdomen i Sverige.

David Perez (SD): Herr ordförande! Tack till Finanspolitiska rådet för en intressant rapport!

Ett kapitel som jag tycker är intressant är det som Hans lyfte upp här tidigare om underhållsskulden. Den är, tillsammans med försvarets historiska svältkur och för den delen nedläggningen av kärnkraften, ett exempel på saker som medvetet har gjorts som en konsekvens av kortsiktiga politiska beslut med lite eller ingen eftertanke. Skulden har, som rådet säger, fördubblats på ett decennium – detta på tal om kraftord som ”bortrövat”, som finansministern nämnde. Men nu till mina frågor.

Ni spekulerar en del i rapporten. Ni får väl lov att göra det om mina frågor här också. Vi har ett osäkert omvärldsläge nu, med hot om tullar och inte minst tullkrig mot Europa. Om det här hade varit ett faktum, om vi hade haft ett tullkrig med USA, hade ni då vidhållit er kraftiga kritik mot regeringen för en alltför expansiv budget? Jag förstår att det är en spekulativ fråga.

Min andra fråga rör kritiken mot jobbskatteavdraget. Löneökningarna har ju de senaste två åren hållits tillbaka som en konsekvens av att vi bekämpat inflationen, och löntagarna har tagit sitt ansvar för att inflationen ska falla tillbaka mot målet om 2 procent. Givet denna bakgrund, finner inte rådet att det är rimligt att regeringen med Sverigedemokraterna kompenserar de grupper som har fått stå tillbaka under de senaste åren och som tog sitt ansvar under perioden med väldigt hög inflation?

Lars Heikensten, Finanspolitiska rådet: Cecilia Rönn diskuterade finans- och penningpolitik. Elisabeth Svantesson var också inne på det.

När man sitter i Riksbanken försöker man göra en bedömning av vad andra aktörer kommer att göra, och sedan utformar man penningpolitiken utifrån det. Vet man exempelvis att det kommer att bedrivas en mer expansiv finanspolitik, då begränsar det rimligen ens utrymme att sänka räntan. Men som jag var inne på kan jag inte ha en bestämd uppfattning om hur det här har gått till. Jag bara observerar ett utfall och tycker att det är värt att fundera över det.

Sedan frågade du om ett ramverk med ett underskottsmål hade varit bättre än den modell som man nu har valt. Jag tycker personligen det eftersom det hade varit konsekvent. Då hade man betett sig som ramverket säger.

Jag kan säga apropå det att jag uttryckte mig lite slarvigt när jag sa att ni bröt mot ramverket. Jag uppfattar, och det stod också på min bild, att idén att permanenta utgifter betalas löpande bryter mot ramverkets principer. På den punkten är det en avvikelse, och det är olyckligt.

Jag tror att jag därmed kommenterade också Elisabeth Svantesson. Annika ska kommentera Davids fråga.

Annika Sundén, Finanspolitiska rådet: Jag ska börja med Peder Björks fråga om barnfattigdomen. Det är inte en fråga som vi har analyserat i djupare bemärkelse, utan vi har tittat på regeringens åtgärder.

Vi tog även med bidragsreformen och framför allt bidragstaket. Det ligger utanför BP, men det är något som regeringen går fram med som en sysselsättningsåtgärd. Vi konstaterar då att bidragstaket kommer att ha väldigt små effekter – om några – på sysselsättningen men att det riskerar att öka barnfattigdomen eftersom det slår mot hushåll med många barn och låga inkomster när man sänker deras inkomster.

David Perez fråga är en hypotetisk fråga. Om vi hade haft ett tullkrig hade vi kanske också haft en annan konjunkturutveckling. Vi gör ju vår bedömning utifrån den konjunkturutveckling som är, och alla prognoser visar på att vi kommer att ha stark återhämtning. Givet det tycker vi att det här är en alldeles för expansiv budget med alldeles för stora underskott och, precis som vi har varit inne på i diskussionen, att finanspolitiken sätter sig i förarsätet för stabiliseringspolitiken.

När det gäller att stötta hushållen kan man konstatera att jobbskatteavdraget är ett väldigt dyrt sätt att göra det på. Det är en permanent försämring av de offentliga finanserna. Vi har inte sett några analyser av vilka effekter det har på konjunkturen. Vill man stötta hushållen – vi var inne på det tidigare – skulle till exempel bostadsbidraget ha varit en bättre väg att gå.

Finansminister Elisabeth Svantesson (M): Jag ska först och främst tacka för den här diskussionen och utfrågningen och tacka både Lars och Annika och övriga i Finanspolitiska rådet för den här rapporten.

Som jag sa är det alltid bra att vi har den här diskussionen och att vi belyser och vänder och vrider. Det betyder inte alltid att vi tycker lika. Det är väldigt sunt i en demokrati att vi kommer till tals på olika sätt.

Jag känner mig väldigt trygg med att den politik vi har lagt fram är väl avvägd. Jag tycker, och många andra experter runt om har också tyckt, att en expansiv budget var nödvändig nu eftersom vi har en tuff konjunktur som måste brytas. Sedan kan man ha olika åsikter om exakt vad som ska vara i den expansiva budgeten.

Jag noterar också att de flesta partier här har en väldigt expansiv budget. Vi är åtta partier som har det, och något av partierna är ännu kraftfullare när det gäller expansivitet.

Slutligen: Bidragsreformen består av många delar. Den viktigaste delen handlar om aktivitet. Jag ser fram emot att vi nu genomför att alla som har ett försörjningsansvar ska vara aktiva på heltid och komma ut, inte låsas in hemma i en förort eller ett villaområde eller var man än är och aldrig gå till jobbet. Det tror jag är den viktigaste delen. Det är också det bästa sättet att bryta barnfattigdom – att barn får se sin mamma och pappa gå till jobbet.

Vice ordförande Mikael Damberg: Med det har det ankommit på mig att tacka och avsluta finansutskottets offentliga sammanträde om Finanspolitiska rådets rapport *Svensk finanspolitik 2026*.

Vi kommer att vilja snabba oss härifrån, så det blir ett snabbt tack till finansministern men också till Lars Heikensten och Annika Sundén för att de har deltagit och producerat årets rapport. Tack!

Ordföranden: Kan vi med detta åtskiljas? Svaret är ja.

BILAGA

Bilder från det offentliga sammanträdet

Bilderna som visades av Lars Heikensten

Bristande respekt för ramverket

- Rådets allvarligaste kritik:
 - Tillfällig lånefinansiering av permanent högre försvarsutgifter.
 - För stort underskott.
 - Konjunkturmässigt alltför expansivt.
- Finansiering skjuts på framtiden, begränsar utrymmet för kommande regeringar.
- Framtida generationer får betala.
- Kortsiktigt politiskt agerande som ramverket syftar till att motverka.

FINANSPOLITISKA RÅDET

Det stabiliseringspolitiska ansvaret vänds uppochner

- Största underskottet på 30 år (med undantag för pandemiåret 2020).
- Ingen redovisning av budgetens effekter på ekonomin.
- Budgeten sätter finanspolitiken i det stabiliseringspolitiska förarsätet.
- Mycket begränsat reformutrymme kommande år.

FINANSPOLITISKA RÅDET

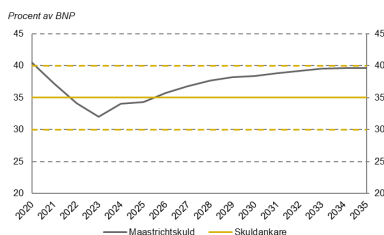
Nya försvarsutgifter behöver inte lånefinansieras

- Anmärkningsvärt med lånefinansiering av permanenta utgifter parallellt med permanenta skattesänkningar.
- Uppenbarligen är lånefinansiering inte nödvändig – ett politiskt val.
- Den samlade budgetprövningen sätts ur spel. Tillfälliga kärnkraftsinvesteringar kunde motivera lån.
- Bristande respekt för ramverkets principer skapar osäkerhet kring de offentliga finansernas framtida utveckling.

FINANSPOLITISKA RÅDET

Låg skuld nu men risker framöver

Maastrichtskuld enligt KI

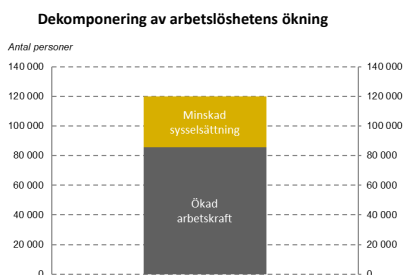
Denna utveckling förutsätter:

- Inga reformer 2027 och 2028.
- Tillfälliga skattesänkningar förlängs inte.
- Finansiering av försvaret enligt plan.
- Inga ytterligare Ukrainastöd.
- Kärnkraften ökar inte skuldsättningen.

FINANSPOLITISKA RÅDET

Återhämtning efter långdragen lågkonjunktur

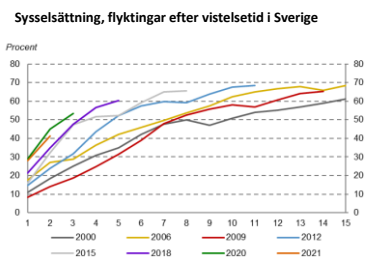
- Svensk ekonomi har utvecklats svagt sedan 2022. Stram penning- och finanspolitik viktiga förklaringar.
- Återhämtning att vänta under 2026 och 2027. Tydliga risker på nedsidan.
- Arbetslösheten är hög, beror till stor del på fortsatt ökning av arbetskraften.

FINANSPOLITISKA RÅDET

Strukturellt stark svensk arbetsmarknad

- I ett längre tidsperspektiv har arbetsmarknaden utvecklats starkt.
- Sysselsättningsgraden bland de högsta i EU.
- Etableringstakten bland utrikes födda snabbare än tidigare.
- Samtidigt viktigt att få ner arbetslösheten:
 - Yrkesutbildningar
 - Intensiva förmedlingsinsatser
 - Subventionerade anställningar

FINANSPOLITISKA RÅDET

Ineffektiva reformer försämrar de offentliga finanserna

- Jobbskatteavdrag och sänkt matmoms kan ge viss stimulanseffekt.
- Jobbskatteavdrag dock ett ineffektivt sätt att öka sysselsättningen, innebär varaktig försämring av de offentliga finanserna.
- Sänkt matmoms ökar snedvridningarna i skattesystemet, riskerar att permanentas. Försvårar vägen mot enhetligt och effektivt skattesystem.
- Sänkning av arbetsgivaravgift har begränsade effekter på sysselsättningen.
- Detsamma gäller bidragstaket, som även riskerar öka barnfattigdomen.

FINANSPOLITISKA RÅDET

Underhållsskuld för järnvägar hade kunnat undvikas

- Investeringar i infrastruktur har varit jämförelsevis höga i Sverige under de senaste decennierna.
- Underhållet trots det eftersatt, särskilt besvärligt för järnvägen.
- Data saknades fram till 2015 och regeringar har historiskt inte lyssnat på expertmyndigheters bedömningar.
- Kommer ta årtionden att åtgärda underhållsskulden.
- Nu görs mycket rätt. Regeringen har tillfört resurser, större fokus på underhåll.
- Också mer samhällsekonomiskt effektiv selektion av investeringsobjekt.

FINANSPOLITISKA RÅDET

Sammanfattning

- Regeringen uppvisar en bristande respekt för ramverkets principer. Rådets allvarligaste kritik hittills.
- Lånefinansiering av nya försvarsutgifter inte en fråga om nödvändighet. Politiskt val att inte prioritera.
- Berövar framtida regeringar reformutrymme, ökar framtida generationers kostnader.
- Procyklisk budget vänder uppochned på det stabiliseringspolitiska ansvaret.
- Ineffektiva reformer försämrar de offentliga finanserna på både kort och lång sikt.

FINANSPOLITISKA RÅDET

Svensk finanspolitik 2026

Finanspolitiska rådets årsrapport

FINANSPOLITISKA RÅDET

Bilderna som visades av Elisabeth Svantesson

Kommentar till Finanspolitiska rådet

Elisabeth Svantesson, finansminister
19 februari 2026

Regeringskansliet

Finansdepartementet 1

Sveriges position är stark

- Bland de starkaste offentliga finanserna i EU
- Marginal till referensvärden i stabilitets- och tillväxtpakten

Offentliga sektorns konsoliderade bruttoskuld ställningsvärden andra kvartalet 2025
Procent av BNP

Land	Skuld (Procent av BNP)
DK	~30
SE	~35
NE	~45
DE	~65
EU27	~85
FI	~90
EA	~90
ES	~105
FR	~120
IT	~140

Källa: Eurostat.

Regeringskansliet

Finansdepartementet 2

En tid med exceptionella investeringsbehov

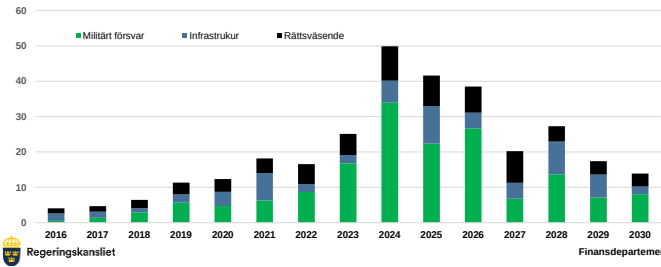
- Svåraste säkerhetsläget sedan andra världskriget
- Utbredd grov kriminalitet
- Stor underhållsskuld i infrastruktur
- Utdragen lågkonjunktur till följd av hög inflation och handelskrig

Foto: Johnér

Finansdepartementet 3

Investeringar i försvar, infrastruktur och rättsväsende

Anslagsförändring mellan år
2016–2030, mdkr

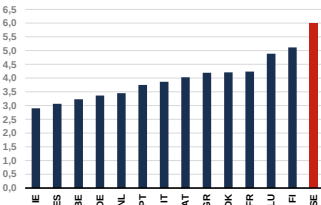

Regeringskansliet

Finansdepartementet 4

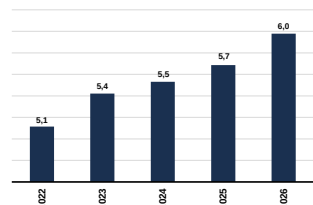
Regeringen gör stora investeringar

Offentliga investeringar 2026
Procent av BNP

Anm.: Avser EU-kommissionens prognos publicerad 17 november 2025. Källa: EU-kommissionen.
Regeringskansliet

Offentliga investeringar, Sverige
Procent av BNP, årsvärden

Anm.: Avser EU-kommissionens prognos publicerad 17 november 2025. Källa: EU-kommissionen.
Finansdepartementet 5

Den ekonomiska politiken har brett stöd

Tidplan

- I budgetpropositionen för 2026 kommer regeringen lämna förslag på ett balansmål som ska gälla fr.o.m. 2027, samt en beskrivning av hur tillkommande utgifter till försvaret och stöd till Ukraina ska hanteras i förhållande till balansmålet.
- Senast före utgången av 2030 ska dels en ny bedömning av det säkerhetspolitiska läget göras, dels en bana för återgång till ett finansiellt sparande i balans i den offentliga sektorn till senast 2035 presenteras.

Ur Överenskommelse om det finanspolitiska ramverket, bilaga till Överenskommelse om Försvaret

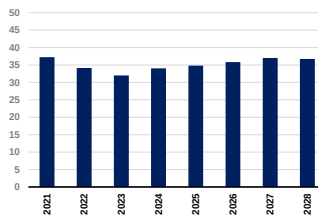
Regeringskansliet

Finansdepartementet 6

Fortsatt stabil offentlig skuldsättning

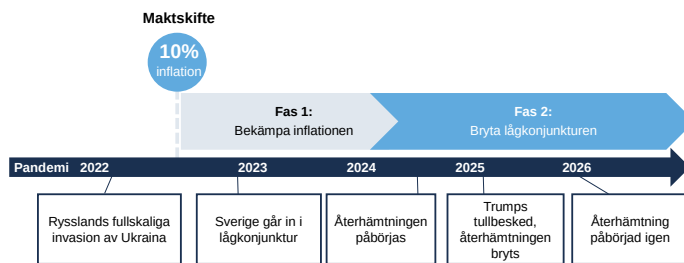
- Offentlig skuld har sedan 2021 legat stabilt inom ramverkets intervall
- Även fortsättningsvis väntas skulden hållas inom skuldankarets intervall

Offentliga sektorns konsoliderade bruttoskuld
Procent av BNP

Källor: Statistiska centralbyrån och egna beräkningar, december 2025

Konjunkturpolitik i faser

Större underskott nästa mandatperiod i budgetmotionerna

Finansiellt sparande 2028, avvikelse från Regeringen
Miljarder kronor

Centerpartiet	-5,0
Socialdemokraterna	-5,2
Vänsterpartiet	-6,5
Miljöpartiet	-32,6

Källa: 2025/26 FIU1.

Planen framåt

- Bred politisk enighet om att investera i försvar, rättsväsendet och infrastruktur
- Sverige behöver nya reformer – kommer kräva finansiering

Foto: Trans/TT

Finansdepartementet 10

RAPPORTER FRÅN RIKSDAGEN		2023/24
2023/24:RFR1	FINANSUTSKOTTET Öppen utfrågning om den aktuella penningpolitiken den 17 oktober 2023	
2023/24:RFR2	SOCIALUTSKOTTET Offentlig utfrågning om nationell högspecialiserad vård	
2023/24:RFR3	CIVILUTSKOTTET Offentligt sammanträde om vårdnad, boende och umgänge vid våld i familjen.	
2023/24:RFR4	NÄRINGSUTSKOTTET Näringsutskottets offentliga sammanträde om energilagring	
2023/24:RFR5	TRAFIKUTSKOTTET Offentligt sammanträde om artificiell intelligens (AI)	
2023/24:RFR6	SOCIALUTSKOTTET Offentligt sammanträde om reformen av EU:s läkemedelslagstiftning	
2023/24:RFR7	TRAFIKUTSKOTTET Planera laddinfrastruktur för vägtrafik – en kunskapsöversikt	
2023/24:RFR8	FINANSUTSKOTTET Den demokratiska granskningen av centralbanker – En forskningsöversikt	
2023/24:RFR9	CIVILUTSKOTTET Offentligt sammanträde – Hur säkerställer vi ett bostadsbyggande som möter behov och efterfrågan i hela landet?	
2023/24:RFR10	FINANSUTSKOTTET Offentligt sammanträde om finansiell stabilitet i en osäker omvärld – hur påverkas Sverige?	
2023/24: RFR11	MILJÖ- OCH JORDBRUKSUTSKOTTET Utvärdering av förädlingsindustrin och detaljhandeln för livsmedel	
2023/24: RFR12	TRAFIKUTSKOTTET Offentligt sammanträde om trafikens elektrifiering	
2023/24: RFR13	FINANSUTSKOTTET Riksbankens årsredovisning 2023 och den aktuella penningpolitiken	
2023/24: RFR14	SOCIALUTSKOTTET Offentligt sammanträde om civilt försvar och krisberedskap inom hälso- och sjukvården	
2023/24:RFR15	FINANSUTSKOTTET Svensk penningpolitik 2023	
2023/24:RFR16	NÄRINGSUTSKOTTET Näringsutskottets offentliga sammanträde om en forsknings- och innovationspolitik för ett konkurrenskraftigt näringsliv	
2023/24:RFR17	FINANSUTSKOTTET Offentligt sammanträde om Finanspolitiska rådets rapport, Svensk finanspolitik 2024	

2023/24:RFR18	FINANSUTSKOTTET Offentligt sammanträde med utfrågning av Riksbankens direktion om penningpolitiken 2023
2023/24:RFR19	CIVILUTSKOTTET Offentligt sammanträde om överskuldsättning

RAPPORTER FRÅN RIKSDAGEN		2024/25
2024/25:RFR1	SOCIALFÖRSÅKRINGSUTSKOTTET Arbetslivsinriktad rehabilitering för sjukskrivna med stressrelaterad ohälsa – en utvärdering	
2024/25:RFR2	FINANSUTSKOTTET Offentligt sammanträde med utfrågning av Riksbankens direktion om penningpolitiken 2024	
2024/25:RFR3	FÖRSVARsutskottet Uppföljning av det civila försvaret – erfarenheter från tre beredskaps-sektorer	
2024/25:RFR4	FINANSUTSKOTTET Finansutskottets offentliga sammanträde om finansiering av ny kärnkraft	
2024/25:RFR5	NÄRINGSUTSKOTTET Näringsutskottets offentliga sammanträde om företag som brottsverktyg	
2024/25:RFR6	CIVILUTSKOTTET Civilutskottets offentliga sammanträde om civilt försvar	
2024/25:RFR7	FINANSUTSKOTTET Offentligt sammanträde med utfrågning av Finansiella stabilitetsrådet	
2024/25:RFR8	ARBETSMARKNADSUTSKOTTET Arbetsmarknadsutskottets offentliga sammanträde om läget på arbetsmarknaden och arbetslösheten	
2024/25:RFR9	FINANSUTSKOTTET Offentligt sammanträde om Riksbankens årsredovisning 2024 och den aktuella penningpolitiken	
2024/25:RFR10	TRAFIKUTSKOTTET Offentligt sammanträde om det civila försvaret och transporter	
2024/25:RFR11	SOCIALUTSKOTTET En utvärdering av delar av beslutsprocessen för nationell högspecialiserad vård	
2024/25:RFR12	SOCIALFÖRSÅKRINGSUTSKOTTET Offentligt sammanträde om arbetslivsinriktad rehabilitering för sjukskrivna med stressrelaterad ohälsa	
2024/25:RFR13	FINANSUTSKOTTET Svensk penningpolitik 2024	
2024/25:RFR14	FINANSUTSKOTTET Offentligt sammanträde om Finanspolitiska rådets rapport Svensk finanspolitik 2025	
2024/25:RFR15	FÖRSVARsutskottet Försvarsutskottets offentliga sammanträde om civilt försvar	
2024/25:RFR16	FINANSUTSKOTTET Offentligt sammanträde med utfrågning av Riksbankens direktion om penningpolitiken 2024	

RAPPORTER FRÅN RIKSDAGEN		2024/25
2024/25:RFR17	NÄRINGSUTSKOTTET Näringsutskottets offentliga sammanträde om näringslivets roll för att stärka det svenska totalförsvaret	
2024/25:RFR18	SOCIALUTSKOTTET Offentligt sammanträde om utvärdering av delar av beslutsprocessen för nationell högspecialiserad vård	

RAPPORTER FRÅN RIKSDAGEN		2025/26
2025/26:RFR1	CIVILUTSKOTTET Offentligt sammanträde om e-handeln och konsumenterna	
2025/26:RFR2	CIVILUTSKOTTET Uppföljning av tre bostadspolitiska beslut – en tydligare bostads försörjningslag, en enklare planprocess och slopat krav på bygglov för solcellspaneler	
2025/26:RFR3	SOCIALUTSKOTTET Offentligt sammanträde om den nya socialtjänstlagen – så förebygger vi brottslighet	
2025/26:RFR4	FINANSUTSKOTTET Offentligt sammanträde med utfrågning av Riksbankens direktion om penningpolitiken 2025	
2025/26:RFR5	UTBILDNINGS- OCH KULTURUTSKOTTEN Utbildnings- och kulturutskottens offentliga sammanträde om läsning	
2025/26:RFR6	KULTURUTSKOTTET Kunskapsöversikt om dataspel och brädspel	
2025/26:RFR7	FINANSUTSKOTTET Offentligt sammanträde med utfrågning av Finansiella stabilitetsrådet	
2025/26:RFR8	FINANSUTSKOTTET Engelsk version: Riksbank Evaluation, 2015–2024 Svensk version: Utvärdering av Riksbankens penningpolitik 2015–2024	
2025/26:RFR9	CIVILUTSKOTTET Offentligt sammanträde om civilutskottets uppföljning av tre bostadspolitiska beslut	
2025/26:RFR10	KULTURUTSKOTTET Offentligt sammanträde med anledning av kulturutskottets kunskapsöversikt om dataspel och brädspel	
2025/26:RFR11	FINANSUTSKOTTET Offentlig utfrågning om utvärderingen av svensk penningpolitik 2015–2024	

SVERIGES
RIKSDAG

Beställningar: Ordermottagningen riksdagstryck, 100 12 Stockholm
telefon: 08-786 58 10, e-post: order.riksdagstryck@riksdagen.se
Tidigare utgivna rapporter: www.riksdagen.se under Dokument & lagar